

[Finansministeren.]

dingen har synderlig vægt. Man har ikke sjældent oplevet, at virkelig gode film blev en succes. Filmsproducenterne vil sikkert også af sig selv have forståelsen af, at en støtte fra det offentlige som den foreslåede ikke kan ventes opretholdt, hvis ordningen bliver misbrugt af producenterne på den anførte måde. Det er rigtigt, at det ved den foreslåede ordning overlades filmens folk selv at drage omsorg for, at det krav, som må stilles til filmenes lodighed, i fornødent omfang bliver opfyldt; men dette er formentlig også at foretrække fremfor en tilskudsordning, ved hvilken det blev en statsmyndighed eller en af staten nedsat myndighed, der på grundlag af en bedømmelse af de enkelte films kunstneriske kvalitet afgør, hvem der skal have tilskud og tilskuddenes størrelse.

Endnu skal der henvises til den store fordel, en fast tilskudsordning vil frembyde for producenternes økonomiske planlægning af deres produktion, for deres forhåndskalkulationer og for opnåelsen af de fornødne kreditter.

Med hensyn til det samlede årlige beløb for tilskuddene og dermed for det offentlige tab i forlystelsesafgift er det naturligvis ikke muligt at sige noget på forhånd. Man anslår skønmæssigt det årlige beløb til ca. 1½ mill. kr. Da kommunerne oppebærer ¼ af forlystelsesafgiften af filmsforestillinger, vil det anslåede beløb for tab af afgift for statens vedkommende udgøre ca. 1 125 000 kr. Der er fra og med finansåret 1947—48 hvert år på finansloven blevet bevilget 500 000 kr. til støtte af dansk filmsproduktion. Et stort flertal i det nedsatte udvalg indstiller, at denne årlige bevilling fremtidig må bortfalde, hvis den foreslåede tilskudsordning gennemføres. Et mindretal ønsker derimod bevillingen opretholdt. Jeg er i princippet enig med flertallet, og forsåvidt rigsdagen er af samme opfattelse, må statens årlige tab ved nyordningen reduceres til ca. 625 000 kr. Dette spørgsmål kan imidlertid nærmere drøftes i det udvalg, som jeg forudsætter bliver nedsat.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg endnu blot fremhæve, at den danske filmsproduktion for tiden har så store økonomiske vanskeligheder at kæmpe med, at det vil være meget ønskeligt at få den foreslåede tilskudsordning gennemført hurtigst muligt.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt til tingets medlemmer.

Den følgende sag var:

Afgørelse af formandens forslag angående behandlingen af forslag til beslutning om godkendelse af opgørelsen over de beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i året 1948 har anvendt til anlæg i frihavnen.

Formanden: Som allerede nævnt går mit forslag ud på, at forslaget til beslutning underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 15).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har den ære overfor det høje landsting at anbefale forslag til lov om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl., således som det er vedtaget i folketinget.

Baggrunden for forelæggelsen af nærværende lovforslag er den, at nedgangen i pristallet for juli måned d. å. til 307 points efter tjenestemandenslovens regler medfører, at antallet af portioner reguleringstillæg, som statens tjenestemænd og pensionister oppebærer, reduceres med 1 portion fra 24 til 23 portioner.

En sådan reduktion af statstjenestemandenes og pensionisternes lønning har jeg imidlertid ikke ment burde finde sted på indeværende tidspunkt under hensyn til, at der, efter at julipristallet var blevet offentliggjort, ved forhandling mellem De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen blev opnået enighed om, at nedgangen i julipristallet ikke skulle medføre nogen regulering i nedadgående retning af lønningerne i de frie erhverv.

Jeg optog derfor forhandling med tjenestemandenes forhandlingsberettigede cen-